

afro-asiatiske lande; Belgien, Brasilien, Frankrig, Portugal, Spanien og Den sydafrikanske Union stemte imod, medens Canada, Storbritannien, De Forenede Stater m. fl. og østblokkens lande abstinerede.

I den vedtagne resolution udtales der tilfredshed med Spaniens erklæring, og det erklæres, at Portugal har pligt til at meddele oplysninger for så vidt angår Kap Verde Øerne, Portugisisk Guinea, Sao Tome og Principe, Sao Joao Baptista de Ajuda, Angola indbefattet enklaven Cabinda, Mozambique, Goa, Macao og Timor.

Endvidere opfordres Portugal og Spanien til at være medlemmer af udvalget vedrørende ikke-selvstyrende områder.

4. Valg til udvalget for ikke-selvstyrende områder.

(Dagsordenens punkt 42).

Udvalget bestod i begyndelsen af 1960 af Australien, Belgien, Frankrig, Holland, New Zealand, Storbritannien og De Forenede Stater (lande, der indsender oplysninger) samt Argentina, Brasilien, Ceylon, Den dominikanske Republik, Ghana, Indien og Irak (valgte medlemmer).

Som følge af udløbet af Brasiliens valgperiode, samt at Belgien ved Congos opnåelse af uafhængighed ophørte at være medlem af udvalget, samt endelig at Portugal og Spanien opfordredes til at deltage i komiteens arbejde, skulle der vælges to medlemmer blandt ikke-administrerende magter. Fjerde udvalg valgte Mexico og Liberia; plenarforsamlingen bekræftede dette valg den 20. december.

5. Spørgsmålet om formynderskabsrådets sammensætning.

(Dagsordenens punkt 84).

Ifølge pagtens artikel 86 sammensættes formynderskabsrådet af medlemsstater, som administrerer formynderskabsområder, faste medlemmer af sikkerhedsrådet og lige så mange ikke-administrerende medlemmer, valgt af generalforsamlingen for treårige perioder, som antallet af administrerende magter.

Den 1. januar 1960 bestod rådet af:

Australien, Belgien, Frankrig, Italien, New Zealand, Storbritannien og De Forenede Stater (administrerende medlemmer);

Kina og Sovjetunionen (faste medlemmer af sikkerhedsrådet, som ikke administrerer formynderskabsområder);

Bolivia, Burma, Indien, Paraguay og Den forenede arabiske Republik (valgte ikke-administrerende medlemmer).

Ved Togolands og Somalilands opnåelse af uafhængighed henholdsvis den 27. april 1960 og 1. juli 1960 ophørte henholdsvis Frankrig og Italien, der tidligere havde administreret disse lande, at være administrerende magter. Frankrig forblev i formynderskabsrådet som sikkerhedsrådsmedlem, medens Italien ikke længere var medlem af formynderskabsrådet.

I et af generalsekretæren udsendt memorandum til ovennævnte dagsordenspunkt udtaltes det, at hermed var formynderskabsrådet ikke sammensat i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 86.

Sagen blev ikke behandlet på 15. generalforsamlings første del, men udsattes til anden delsamling.

6. Sydvestafrika.

(Dagsordenens punkt 43).

- a) *Beretning fra udvalget vedrørende Sydvestafrika.*
- b) *Beretning om forhandlinger med Den sydafrikanske Unions regering.*
- c) *Valg til Sydvestafrika-udvalget.*

Da forholdene i Sydvestafrika og Den sydafrikanske Unions forpligtelser til samarbejde med FN om administration af dette område kom til behandling i fjerde udvalg på 15. generalforsamling, foreslog den sydafrikanske udenrigsminister *Eric H. Louw* spørgsmålet afvist under henvisning til, at FN ikke kunne beskæftige sig med et spørgsmål, som var indbragt for en domstol. Han sigtede hermed til en aktion fra Æthiopiens og Liberias side, bekendtgjort på en konference af afrikanske lande i 1960 i Addis Abeba. De to lande har indklaget unionen for den mellemfolkelige domstol for at få en udtalelse om dens internationale forpligtelser vedrørende mandatområdet. Sydafrika erklærede derfor sagen „sub judice“.

Forslaget blev imødegået, bl. a. af Guineas repræsentant, som betegnede det som „en manøvre, der viste en kolonialistisk regerings frygt over for den bølge af anti-kolonialisme, som behersker denne general-